

[Inger Stilling Pedersen]

Vi tror, at det er helt nødvendigt, at vi giver hinanden lov og ret til at vælge den livsform, vi vil. Det, vi har gjort hidtil, er jo, at vi på en måde på trods af retsforbundets ordførers indlæg favoriserer de udearbejdende. Så kan man stille det op og foretage alle mulige udregninger og beregninger og vende det om og sige, at så bliver det modsat.

Der blev også sagt noget om, at værdien skulle opgøres skattemæssigt, men så ville det også betyde, at man som arbejdsløs ikke måtte udføre det arbejde, man i dag godt må udføre. Jeg kender et tilfælde, hvor en kvinde på en gård, der har haft udearbejde, men nu er arbejdsløs, gerne må arbejde fuldtids inde, bare hun holder sig fra at arbejde ude. Jeg tror ikke, at det er den vej, vi skal ind på. Vi skal ind på at sige, at det arbejde, man vælger, har en værdi.

Det er ikke noget jeg har fundet på, at det er noget man nedvurderer, for det gør man. I de breve, man får, de henvendelser, man får også fra unge, som har valgt at være sammen med deres børn nogle år, får man ofte at vide, at det kan man virkelig ikke tillade sig.

Der er meget økonomi i dette, det har vi også hørt noget om, og der er nogle, der har været inde på, at vi ikke har råd til det. Jeg tror, det var fru Grethe Philip, der var inde på en eventuel omlægning af nogle af udgifterne. Alt det kan man jo se på. Men jeg kan dog sige, at når det gælder personfradraget, vil vi ikke være med. Værtimod burde man gå en anden vej og lade hver person have sit fradrag, forstået på den måde, at også børnene havde et fradrag. Det vil sige, at man selvfølgelig ikke skulle have så meget i fradrag, men at man på grund af det fradrag var i stand til at klare nogle af udgifterne selv. Det er noget, som man kan diskutere, og som jeg ikke vil binde på nu, fordi det skal undersøges nærmere.

Som sagt var der mange ting, jeg gerne ville være kommet ind på nu, men tiden går jo hurtigt, og lampen lyser hurtigt. Jeg vil dog sige, at har forespørgslen opnået ligesom at sætte gang i debatten om arbejdets værdi og om, hvad vi kan gøre for at sikre ikke mindst børnene så gode kår som overhovedet muligt, så tror jeg, at vi er nået et godt stykke hen ad vejen.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip (RV):

Fru Inger Stilling Pedersen var igen i dette indlæg inde på muligheden for valgfrihed og sagde, at det er vigtigt, at der skabes mulighed for, at man selv kan vælge. Senere slog hun det fast ved at sige, at det må være muligt for både mænd og kvinder at vælge. Er det også i samme ægteskab, at både mænd og kvinder skal kunne vælge, således at både mand og hustru kan vælge at være hjemme? Sådan må man jo forstå det, som det er udtrykt.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Hertil skal jeg kun sige, at jeg mener, at i ethvert ægteskab må familien indrette sig, som den vil. Der skal være mulighed for, at manden, hvis han ønsker det, kan gå hjemme, eller at kvinden, hvis hun ønsker det, kan gå hjemme. Hvis manden ønsker deltidsarbejde, skal han have mulighed for det, eller hvis kvinden ønsker det, skal hun have mulighed for det. Det er nok særlig deltidsarbejde, der er problemet i dag. Man kan næsten ikke få det, selv om man ønsker det, det har jeg i hvert fald masser af beviser på.

Derfor mener jeg, at de penge, vi bruger på børnene, i højere grad skal følge børnene, sådan at man kan vælge, hvilken måde man vil udnytte dem på. Det har ikke noget at gøre med folkeskolen. Der er jo også noget, der hedder friskoler, hvor man så kan bruge pengene.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip (RV):

Jeg må blot konstatere, at den fuldstændige valgfrihed for hver enkelt person er en utopi.

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Lis Starcke har på medlem af folketinget *Hjortlund Christensens* vegne meddelt mig, at denne på grund af